

РЕШЕНИЕ

№ 114

гр. Б.С., 10.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Б.С., I-ВИ ГР. СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Катя Н. Гердова

при участието на секретаря Таня Мл. Тодорова
като разгледа докладваното от Катя Н. Гердова Гражданско дело № 20211410101439 по описа за 2021 година

Постъпила е искова молба от СТ. Ж. СТ. с ЕГН ***** от гр.Б., обл.Б., ул.“Св.Св.Кирил и Методий“ № 39 и ИЛ. Ж. П. с ЕГН ***** от гр.С., ж.к.“Овча купел“ № 2, бл.6, вх.Б, ет.36, чрез пълномощника им адв. М.М. от ВрАК със служебен адрес за призоваване и съобщения гр.Б.С., ул.“Д. Благоев“ № 82, **против** ИВ. Д. М. ЕГН ***** от гр.В., ж.к.“Дъбника“ № 1, вх.А, ет.5, ап.14 и В. Д. ИВ. с ЕГН ***** от гр.С., ж.к.“Христо Смирненски“ № 10А, ет.13, ап.62, с правно основание чл.124,ал.1 от ГПК и чл.537,ал.2 от ГПК, с която се иска съдът да издаде решение по силата на което да приеме за установено спрямо ответниците, че 1/2 идеална част от описаните в искова молба земеделски имоти, са собственост на ишците по наследство от техният дядо П.Д.Б., б.ж. на с.Т., обл.В. починал на 10.12.1953г.

Молят на основание чл. 537, ал.2 от ГПК съдът да отмени изцяло Нотариален акт № 97, том 5, рег.№ 5455,н.дело № 798/22.12.2011 г. по описа на Нотариус А.К. вписан в Служба по вписванията гр.Б.С. вх.рег.№ 6344/22.12.2011 г., акт № 13, том 12, дело № 2085/2011 г., с който П.И.М. е признат за собственик на процесните поземлени имоти в частта му, с която е обективизирано това право с носител П.И.М. починал на 17.03.2017г.-наследодател на двамата ответници.

Молят да им бъдат присъдени направените по делото разноски.

Исковата молба е вписана в СВ при БСЛРС на 18.11.2021г.

ИСКОВЕ С ПРАВНО ОСНОВАНИЕ чл.124,ал.1 от ГПК и чл.537,ал.2 от ГПК.

В срока указан в разпоредбата на чл.131 от ГПК ответницата ИВ. Д. М., чрез пълномощника си адв.В.С. от ВрАК е оспорила исковата молба като неоснователна и недоказана по изложените в писменият отговор съображения.

Прави възражение за придобиване на имотите по давност на основание присъединено владение по реда на чл.82 от ЗС.

Поискала е да се изиска служебно заверено копие от нотариално дело № 798/22.12.2011 г. по описа на Нотариус А.К. по което и издаден Нотариален акт № 97, том 5, рег.№ 5455, н.дело № 798/22.12.2011 г. по описа на Нотариус А.К. вписан в Служба по вписванията гр.Б.С. вх.рег.№ 6344/22.12.2011 г., акт № 13, том 12, дело № 2085/2011 г.

Поискала е да се приложи гр.д.№ 1222/2016г. по описа на РС-Б.Слатина.

Поискала да ѝ се допуснат до разпит четирима свидетели.

В хода на размяна на книгата по чл.131 от ГПК се установи, че ответника В. Д. ИВ. не живее на посоченият адрес в гр.С., ж.к.“Христо Смирненски“ № 10А, ет.13, ап.62 от 7 години, по сведения на С. живуща на адреса, като посочва, че апартамента е общински.

Съдът с разпореждане постановено в з.з. на 25.02.2022г. е допуснал правна помощ на ответника В. Д. ИВ. с ЕГН ***** от гр.С., ж.к.“Христо Смирненски“ № 10А, ет.13, ап.62, призован по реда на чл.47 от ГПК, който да бъде назначен да го представлява в иския процес по гр.д.№ 1439/2021г. по описа на РС гр.Б.Слатина.

С определение от 07.03.2022г. на основание чл.26,ал.2 от ЗПП назначил адв.Цв. Й. В. от ВрАК за особен представител на ответника В. Д. ИВ., който да го представлява в иския процес по гр.д.№ 1439/2021г. по описа на РС гр.Б.Слатина с определено адвокатско възнаграждение в размер на 600,00 лв. внесенж от ищите по депозитната сметка на РС-Б.Слатина.

Адвокат Цв. Й. В. от ВрАК в законоустановеният срок по чл.131 от ГПК е депозирала писмен отговор, с който оспорва исковите на ищите по съображения в него. Прави възражение за погасяване по давност на предявеният иск и счита, че същият е процесуално недопустим.

С определение постановено в з.з. на 11.03.2022г. по реда на чл.140 от ГПК съдът оставил без уважение възражението на адв.Ц.Й. от ВрАК в качеството ѝ на особен представител на ответника В. Д. ИВ. за недопустимост на така предявеният установителен иск поради погасяването му давност, като неоснователно.

По делото са събрани писмени и гласни доказателства. Приложено е гр.д.№ 1222/2016г. по описа на РС-Б.Слатина и гр.д.№ 1906/2017г. по описа на РС-Б.С..

Съдът след преценка на доказателствата по делото в тяхната съвкупност и поотделно и с оглед доводите на страните по делото, приема за установено следното от фактическа страна:

С исковата молба ищите навеждат доводи, че с Решение № 04900/28.04.1995 год. на ПК гр. Б.С. е възстановено правото на собственост на наследници на П.Д.Б., б.ж. на с.Т., обл.В. починал на 10.12.1953г. върху следните поземлени имоти: 1/Нива с площ **16.199 дка**, четвърта категория, имот № 022002, в м. „Комаревски път“ в землището на с.Т., обл.В., 2/Нива с площ **37.796 дка**, втора категория, имот № 033002, в м. „Криволя“ в землището на

с.Т., обл.В., 3/Нива с площ **20.001 дка**, трета категория, имот № 057001, в м. „Митинското“ в землището на с.Т., обл.В. и 4/Нива с площ **5.000 дка**, трета категория, имот № 057027, в м. „Митинското“ в землището на с.Т., обл.В., при граници и съседи посочени в решението.

През 2016г. П.И.М., който е един от наследниците на общият наследодател, без знание и съгласие на ишците се снабдил с констативен нотариален акт за собственост върху поземлените имоти, придобити по наследство и давностно владение № 97, том 5, рег.№ 5455, н.дело № 798/22.12.2011 г. по описа на Нотариус А.К. вписан в Служба по вписванията гр.Б.С. вх.рег.№ 6344/22.12.2011 г., акт № 13, том 12, дело № 2085/2011 г.

Поради тази причина ишците депозирали в РС-Б.С. искова молба против П.М. с правно основание чл.108 от ЗС, въз основа на която било образувано гр.д.№ 1222/2016г. по описа на БСлРС.

След многобройни заплахи от негова страна, докато бил жив (П.М. починал на 17.03.2017г.) ишците се отказали от делото.

През 2021г. узнали, че П.М. е починал и неговите двама наследници (ответниците по делото) въз основа на Нотариален акт № 97, том 5, рег.№ 5455, н.дело № 798/22.12.2011 г. по описа на Нотариус А.К. вписан в Служба по вписванията гр.Б.С. вх.рег.№ 6344/22.12.2011 г., акт № 13, том 12, дело № 2085/2011 г. извършили съдебна делба по гр.д.№ 1906/2017г. по описа на РС-Б.Слатина, като два от четири имота са поделили на два отделни имота.

Ишците в исковата молба оспорват Нотариален акт № 97, том 5, рег.№ 5455, н.дело № 798/22.12.2011 г. по описа на Нотариус А.К. вписан в Служба по вписванията гр.Б.С. вх.рег.№ 6344/22.12.2011 г., акт № 13, том 12, дело № 2085/2011 г. в частта му обективизираща съдебната делба по гр.д.№ 1906/2017г. по описа на БСлРС.

Предвид гореизложеното за ишците се породил правен интерес от търсената съдебна защита заявена в петитума на и.м.

В срока указан в разпоредбата на чл.131 от ГПК ответницата ИВ. Д. М., чрез пълномощника си адв.В.С. от ВрАК е оспорила исковата молба като неоснователна и недоказана по изложените в писменият отговор съображения.

Прави възражение за придобиване на имотите по давност на основание присъединено владение по реда на чл.82 от ЗС.

Назначеният особен представител на ответника В. Д. ИВ. е депозирал писмен отговор, с който оспорва исковите на ишците по съображения изложени в него. Прави възражение за погасяване по давност на предявеният иск и счита, че същия е процесуално недопустим.

С определение постановено в з.з. на 11.03.2022г. по реда на чл.140 от ГПК съдът оставил без уважение възражението на адв.Ц.Й. от ВрАК в качеството ѝ на особен представител на ответника В. Д. ИВ. за недопустимост на така предявеният установителен иск поради погасяването му давност, като неоснователно. Изложил е мотиви, които не следва да се повтарят в настоящият съдебен акт.

От приложено с исковата молба у-ние № У12-37/12.05.2021г. изд. от Кметство с.Т. за

наследници на П.Д.Б. починал на 10.12.1953г., акт за смърт № 0189/14.12.1953г. съставен в Кметство с.Т., обл.В. е видно, че ищите и ответниците са негови наследници по закон.

На наследници на П.Д.Б. с Решение № 04900/28.04.1995 год. на ПК гр. Б.С., е възстановено правото на собственост върху следните поземлени имоти: 1/Нива с площ **16.199 дка**, четвърта категория, имот № 022002, в м. „Комаревски път“ в землището на с.Т., обл.В., 2/Нива с площ **37.796 дка**, втора категория, имот № 033002, в м. „Криволя“ в землището на с.Т., обл.В., 3/Нива с площ **20.001 дка**, трета категория, имот № 057001, в м. „Митинското“ в землището на с.Т., обл.В. и 4/Нива с площ **5.000 дка**, трета категория, имот № 057027, в м. „Митинското“ в землището на с.Т., обл.В., при граници и съседни посочени в решението.

По кадастъра на неурбанизираната територия на землището на с.Т., общ.Б.С., обл.В., одобрени със заповед № РД-18-904/03.04.2018г. на Изпълнителния Директор на АГКК тези земи представляват имоти с идентификатори:

1/ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор 725521.22.2, с трайно предназначение на територията-земеделска, с начин на трайно ползване-нива с площ **16200 кв.м.**, категория на земята при неполивни условия-четвърта в местността „КОМАРЕВСКИ ПЪТ“, с граници: поземлени имоти с идентификатори 72521.316.2, 72521.316.3, 72521.319.59, 72521.22.59, 72521.22.3, 72521.22.4 и 72521.316.1.

2/ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор 725521.33.2, с трайно предназначение на територията-земеделска, с начин на трайно ползване-нива с площ **37802 кв.м.**, категория на земята при неполивни условия-втора в местността „КРИВОЛЯ“, с граници: поземлени имоти с идентификатори 72521.33.1, 72521.33.5, 72521.33.6 и 72521.33.369.

3/ ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор 725521.57.1, с трайно предназначение на територията-земеделска, с начин на трайно ползване-нива с площ **20001 кв.м.**, категория на земята при неполивни условия-трета в местността „МИТИНСКОТО“, с граници: поземлени имоти с идентификатори 72521.57.2, 72521.57.3 и 72521.57.197.

4/ ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор 72521.57.27, с трайно предназначение на територията-земеделска, с начин на трайно ползване-нива с площ **5000 кв.м.**, категория на земята при неполивни условия-трета в местността „МИТИНСКОТО“, с граници: поземлени имоти с идентификатори 72521.57.197, 72521.63.203, 72521.63.3, 72521.63.202 и 72521.57.29.

С Нотариален акт № 97, том 5, рег.№ 5455, н.дело № 798/22.12.2011 г. по описа на Нотариус А.К. вписан в Служба по вписванията гр.Б.С. вх.рег.№ 6344/22.12.2011 г., акт № 13, том 12, дело № 2085/2011 г. приживе П.И.М. придобил по наследство и давностно владение процесните поземлени имоти, както са описани в Решение № 04900/28.04.1995 год. на ПК гр. Б.С..

От приложените арендни договори от 02.12.2011г. и от 01.02.2017г. с нотариална заверка на подписите и надлежно вписани в СВ при БСЛРС, приживе П.И.М., чрез пълномощника си С.Т. е отдал процесните поземлени имоти под аренда на ЕТ“П-Ц.П“ гр.С. за срок от 6 години с договорено арендно плащане в натура, респ.в парична равностойност/л.71-73 от делото/.

П.И.М. е починал на 17.03.2017г., видно от приложеното по делото у-ние за наследници на П.Д.Б., който е бил негов внук. Наследници на П.И.М. са съпругата му ИВ. Д. М. (ответницата по делото) и Д.П. И. (син поч. на 01.07.2014г.) и оставил за свой наследник

синът си В. Д. ИВ. (ответника по делото).

Ишците ИЛ. Ж. П. и СТ. Ж. СТ. са наследници /дъщери/ на Ж.П.Б., поч.на 20.03.1991г., който е един от синовете и наследници на общия наследодател П.Д.Б..

С писмо вх.№ 1327/17.03.2022г. Нотариус А.К. е отговорила, че документите приложени по нотариално дело № 798/22.12.2011 г. се пазят пет години и са унищожени. Единствено е представила заверено ксерокопие на Протокола по обстоятелствена проверка по н.дело № 798/22.12.2011 г./л.101-102 от делото/.

От същият е видно, че разпитаните пред Нотариуса свидетели С.Т.Т., Ц.Й.Х и А.Г. И.а заявили, че имотите описани в молбата-декларация/процесните поземлени имоти/ били собственост на П.Б., който починал повече от 30 години. Той имал четири деца-Д., В., Ц. и Ж., които също са починали. Д. и Ц. нямали преки наследници. Ж. има две дъщери - С. и И., но те живеят отдавна в гр.С. и никога не са се интересували от имотите и нямат никакви претенции към тях. Единствено П.И.М. е сключвал договори за аренда за имотите и той получавал цялата рента за тях. Никой друг от наследниците на П.Б. не е търсил имотите, нито е искал рента. П.М. е владял имотите непрекъснато, явно и необозпокоявано повече от 10 години.

От приложено гр.д.№ 1222/2016г. по описа на БСлРС е видно, че същото е образувано по повод постъпила искова молба от ИЛ. Ж. П. и СТ. Ж. СТ. против П.И.М., с правно основание чл.108 от ЗС за ревандикация на поземлените имоти описани в Решение № 04900/28.04.1995 год. на ПК гр. Б.С..

Впоследствие делото е прекратено с Определение № 131/07.03.2017г. поради оттегляне на исковата молба от ишците на основание чл.232 от ГПК. В кориците на гр.д.№ 1222/2016г. по описа на БСлРС няма данни за отправени заплахи от страна на П.М. към ишците ИЛ. Ж. П. и СТ. Ж. СТ., както се твърди в исковата молба.

От приложено гр.д.№ 1906/2017г. по описа на БСлРС е видно, че е допусната и извършена съдебна делба по реда на чл.353 от ГПК на процесните поземлени имоти между ИВ. Д. М. и В. Д. ИВ., които са наследници на П.И.М. и същите се легитимирали за собственици на зем.земи с Нотариален акт № 97, том 5, рег.№ 5455, н.дело № 798/22.12.2011 г. по описа на Нотариус А.К. вписан в Служба по вписванията гр.Б.С. вх.рег.№ 6344/22.12.2011 г., акт № 13, том 12, дело № 2085/2011 г.

При съдебната делба в изключителна собственост на И.М. са разпределени имотите, предмет на настоящият иск, както следва:

1/ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор 72521.57.1, с трайно предназначение на територията-земяделска, с начин на трайно ползване-нива с площ **20001 кв.м.**, категория на земята при неполивни условия-3 в местността „МИТИНСКОТО”, с граници: поземлени имоти с идентификатори 72521.57.2, 72521.57.3 и 72521.57.197.

2/ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор 72521.33.8, представляващ **НИВА** с площ **27659 кв.м.** в местността „Криволя”, който имот е образуван и представлява част имот с идентификатор 72521.33.2 целият с площ **37802 кв.м.** по одобрената със Заповед № РД-18-904/03.04.2018г. на Изпълнителният директор на АГКК кадастралната карта и кадастралните регистри за неурбанизираната територия в землището на с.Т., община Б.С., област В., при

граници: имоти с идентификатори: 72521.33.1, 72521.33.9 и 72521.33.369.

3/ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор 72521.22.10, представляващ **НИВА** с площ **12150 кв.м.** в местността „Комаревски път”, който имот е образуван и представлява част имот с идентификатор 72521.22.2 целият с площ **16200 кв.м.** по одобрената със Заповед № РД-18-904/03.04.2018г. на Изпълнителният директор на АГКК кадастралната карта и кадастралните регистри за неурбанизираната територия в землището на с.Т., община Б.С., област В., при граници: имоти с идентификатори: 72521.316.2, 72521.316.3, 72521.319.59, 72521.22.59, 72521.22.11 и 72521.316.1.

При съдебната делба в изключителна собственост на В. Д. ИВ. са разпределени имотите, предмет на настоящият иск, както следва:

1/ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор 72521.57.27, с трайно предназначение на територията-земяделска, с начин на трайно ползване-нива с площ **5 000 кв.м.**, категория на земята при неполивни условия-3 в местността „МИТИНСКОТО”, с граници: поземлени имоти с идентификатори 72521.57.197, 72521.63.203, 72521.63.3, 72521.63.202 и 72521.57.29.

2/ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор 72521.33.9, представляващ **НИВА** с площ **10143 кв.м.** в местността „Криволя”, който имот е образуван и представлява част имот с идентификатор 72521.33.2 целият с площ **37802 кв.м.** по одобрената със Заповед № РД-18-904/03.04.2018г. на Изпълнителният директор на АГКК кадастралната карта и кадастралните регистри за неурбанизираната територия в землището на с.Т., община Б.С., област В., при граници: имоти с идентификатори: 72521.33.1, 72521.33.5, 72521.33.6, 72521.33.369 и 72521.33.8.

3/ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор 72521.22.11, представляващ **НИВА** с площ **4050 кв.м.** в местността „Комаревски път”, който имот е образуван и представлява част имот с идентификатор 72521.22.2 целият с площ **16200 кв.м.** по одобрената със Заповед № РД-18-904/03.04.2018г. на Изпълнителният директор на АГКК кадастралната карта и кадастралните регистри за неурбанизираната територия в землището на с.Т., община Б.С., област В., при граници: имоти с идентификатори: 72521.316.1, 72521.22.10, 72521.22.59, 72521.22.3 и 72521.22.4.

В подкрепа защитната теза на страните по делото са разпитани две групи свидетели:

На ищцовата страна това са свидетелите В. И.а Ц. и М.Б.С./без родство със страните по делото/, а на ответната страна са свидетелите Ю.Ц.П. и С.Т.Т./без родство със страните по делото/.

Свидетелката В. И.а Ц. заявила в с.з., че работила като магазинер в с.Т. в периода от 2001г. до 2017г. Ишците С. и И., които имат къща в с.Т., ходили в магазина да пазаруват. Били в добри отношения с П.И.М. до 2015г., докато подали искова молба за връщане на наследствените си земи от дядо им П., които са около 80.000 дка и се намират в землището на с.Т. на няколко парчета. Поради заплахи от П.М. и от полицаи, те били предупредени повече да не се връщат в селото, защото ще имат проблеми и впоследствие оттеглили исковата си молба.

През 2010-2011г. П.М. си прехвърлил земята на негово име по давностно владение със свидетели и заплашвал ишците с Кмета на селото и с полиция, за които факти е узнала от ишците .

До 2015г. ишците С. и И. посещавали селото и постоянно се интересували от земята от хората в селото. Получавали отговор, че П. си е прехвърлил земята на негово име, взимал

рентата и няма да им даде нищо.

Съпругата на П. взимала рента за всички земи, тъй като след получаването ѝ посещавала магазина, в който работила св. Ц., пазарувала и това споделяла с нея.

Свидетелката заявила, че от м.декември 2019г. работила като секретар в Кметство Т. и през 2020г. ищите ходили при нея да подадат заявление за издаване удостоверение за наследници, като споделили, че им е необходимо за да си върнат земите.

Докато бил жив П.М. земите са обработвани от арендатори. Свидетелката не знае дали П.М. лично е обработвал земите в някакъв период от време.

След неговата смърт, св.Ц. не знае кой обработва земите, но знае, че наследниците му са дали земята под аренда.

Другата свидетелка М.Б.С. заявила, че познава страните по делото, които имат наследствени зем.земи от дядо им П. в размер около 80.000 дка в землището с.Т.. След смъртта на дядото, П.М., който бил негов внук и съпругата му И. стопанисвали земите. П.М. е отдавал земите под аренда при Ц.П., получавал е рента за тях, но свидетелката не знае през коя година. Не знае приживе П.М. лично да е обработвал земите.

Разбрала от наследниците на общия наследодател, че П.М. не е давал никаква рента на останалите наследници. Процесните земи били на различни парчета, около 70 и няколко декара, но свидетелката не може да посочи всяко едно от тях в какъв размер е и в коя местност се намира.

Свидетелката работила като секретар в Кметство с.Т. в периода от м.август 2015г. до м.януари 2016г., като преди това узнала, че ищите ходили в Кметството да се снабдят с удостоверение за наследници на общия наследодател, но не били допуснати от Кмета Ц.Й. и предходната секретарка Н.Т.. Докато свидетелката изпълнявала длъжността „Секретар“ в Кметство с.Т., ищите не са ходили при нея да подават заявление за снабдяване с у-ние за наследници на общият им наследодател, поради страх от Кмета.

След като ищите били изгонени от селото, подали молба за дело, но П. ги бил заплашил и те приключили всичко и се прибрали в своите населени места.

Свидетелката посочила, че П.М. починал през 2017г., а след неговата смърт съпругата му И. и сестра ѝ единствено се разправяли с тези земи.

След смъртта на П.М. свидетелката не знае дали земите са били дадени под аренда или са продадени.

И. и С. са посетили с.Т. през месец май миналата година, за да се снабдят с удостоверение за наследници от Кметството, но не знае дали са търсили рента от земите.

Свидетелката Ю.Ц.П. заявила, че са съседи, през две къщи с И. и П.М.. Не познава ищите по делото.

Знае, че двамата имали зем.земя в с. Т. около 80-100 дка, но не може да посочи местности, нито граници и съседи. Земята била на няколко парчета, всяко в размер около 15-20.000 дка, която била наследствена на П.М. от баща му Иван. Майка му имала друга

наследствена земя, но не знае колко декара била.

Тази земя му е възстановена от Поземлената комисия, а П. я дал под аренда и това било в продължение над 20 години. Не знае под каква форма е получавал рентата, дали в пари или в натура. Не знае дали е давал и на другите наследници от тази рента.

Докато П. бил жив, не знае той да е обработвал лично земята. След неговата смърт, внука му В. и съпругата му И. станали собственици на земята.

Свидетелката не знае дали другите наследници са проявявали интерес към земята, нито приживе П. е споделял това със свидетелката.

Другият свидетел С.Т. заявил, че от 1999г. е пълномощник на фирма ЕТ „Ц.П.“ с. Т. и като такъв сключвал договори за аренда и за наем.

За зем.земи сключвал договор за аренда с П.И.М., за около 140-150.000 дка в землището на с. Т.. Винаги във фирма ЕТ „Ц.П.“ е била процесната земя, като първоначално договорите за аренда се сключвали за срок от 5 години, а в момента е за 6 годишен период, като този договор все още не е изтекъл.

Свидетелят знае, че първоначално земята била на дядо му П.Б. и на майка му В. И.а, но не я знае по отделно, тъй като той имал и от баща си наследствена земя около 40.000 дка, която е включена в тези 140.000 дка. Той е единствен наследник на баща си. В с. К. му възстановили земя около 30.000 дка.

Свидетелят не знае с точност П.М. от дядо му П.Б. колко декара имал, но по негова преценка била около 100.000 дка. Дядото П.Б. имал две дъщери - В. и Ц. и двама синове - Д. и Ж..

От възстановяването на земята от Поземлената комисия до настоящият момент, тази земя е била под аренда все във фирма ЕТ „Ц.П.“ с. Т..

П. приживе работил самостоятелно повече от 10 години около 20.000 дка зем.земя, находяща се в местността „Окопа“ в землището на с. Т..

Впоследствие за тези 20.000 дка, той сключил договор с фирмата ЕТ „Ц.П.“ с. Т. за обработка.

П.М. получавал първоначално рентата в натура, тъй като гледал животни, но след като заболял я получавал в пари. От тази рента до колкото свидетелят знае, П.М. не е давал нищо на останалите наследници, тъй като имал нотариални актове за земята.

Св.Т. заявил, че ищите С. и И. не ги познава и не са ходили във фирма ЕТ „Ц.П.“ с. Т. да получават рента за земята.

След смъртта на П.М., съпругата му И. и внукът му В. се интересуват от земята, като представили нотариални актове и си получават рентата за нея.

С оглед гореизложената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

- 1. По иска с правно основание чл.124, ал.1 от ГПК.**

Правен интерес от иск по чл.124 ал.1 от ГПК е налице при нарушаване правото на собственост и спор между страните по делото относно това право. При иск по чл.124 ал.1 от ГПК ищецът следва да докаже, че е собственик на имота и че упражнява фактическа власт върху същия. С оглед извънсъдебното оспорване на правата на ищите, съдът намира, че е налице правен интерес от защита на техните права, поради което предявения положителен установителен иск е допустим. Прекият интерес от установяването произтича от възникналия спор за обема на правата на собственост на страните в процесния имот.

В редица решения на ВКС, постановени по реда на чл.291 ГПК се приема, че положителен установителният иск е допустим и когато е предявен от невладеещия собственик – решение № 504/2010г. на ВКС по гр.д.№ 603/2010г. II г.о., решение № 201 на ВКС по гр.д. 449/2010г., решение № 503/02.05.2012г. на ВКС по гр.д.№ 83/2011г. на II г.о., и др.

Разгледан по същество, съдът намира, че **искът е неоснователен.**

Съгласно чл.77 от ЗС, правото на собственост се придобива чрез правна сделка, по давност или по други начини, определени в закона. В конкретния казус ищите в исковата молба и чрез процесуалният си представител претендират, че са собственици общо на ½ ид.ч. от процесните зем.имоти по наследство от наследодателят им П.Д.Б., б.ж. на с.Т., обл.В. починал на 10.12.1953г., видно от представено с и.м. у-ние № У12-37/12.05.2021г. изд.от Кметство с.Т. за наследници на П.Д.Б..

Позовават се на Решение № 04900/28.04.1995 год. на Поземлена комисия-Б.С., с което е възстановено правото на собственост върху процесните зем.земи на наследниците на П.Д.Б., б.ж. на с.Т., обл.В. в нови реални граници, съгласно влезлия в законна сила план за земеразделяне на землището на с.Т. на основание чл. 27 от ППЗСПЗЗ. Това решение, с което се възстановява правото на собственост в нови реални граници по чл.27 от ППЗСПЗЗ върху индивидуално определени имоти, е стабилен индивидуален административен акт с конститутивно и вещноправно действие, изразяващо се във възникване на собственически права (Тълкувателно решение № 1/1997 г. на ОСГК на ВКС, т. 1).

Реституираните имоти представляват „новооткрито наследство“ по смисъла на чл. 1 от ЗН (чл.91а от ЗН) на собственика - наследодател, в случая - на П.Д.Б., поради което наследниците му по Закон се легитимират понастоящем като собственици на тези имоти. Съгласно указанията, дадени с т. 2 на ТР № 1/1998 г. на ОСГК на ВКС на РБ, кръгът на законните наследници на възстановената собственост върху имоти, одържавени или включени в ТКЗС или други образувани въз основа на тях селскостопански организации се определя към момента на смъртта на наследодателя-собственик, в случая 10.12.1953г.

В случая доказано от ищите е твърдяното от тях универсално правоприемство-наследяване на идеални части от имотите. Между страните няма спор, а това е установено и посредством представено по делото у-ние № У12-37/12.05.2021г. изд. от Кметство с.Т. за наследници на П.Д.Б. починал на 10.12.1953г., акт за смърт № 0189/14.12.1953г. съставен в Кметство с.Т., обл.В., че всички те са негови наследници от различни колена. Установено е

също, че с влязло в сила Решение № 04900/28.04.1995 год. на Поземлена комисия-Б.С., имащо конститутивно действие, в полза на наследниците на П.Д.Б. е възстановена с план за земеразделяне процесните поземлени имоти по плана за земеразделяне на с.Т..

В представено ксерокопие от Протокола по обстоятелствена проверка по нотариално дело № 798/22.12.2011 г. по което е издаден Нотариален акт № 97, том 5, рег.№ 5455, н.дело № 798/22.12.2011 г. по описа на Нотариус А.К. вписан в Служба по вписванията гр.Б.С. вх.рег.№ 6344/22.12.2011 г., акт № 13, том 12, дело № 2085/2011 г. приживе П.И.М. придобил по наследство и давностно владение процесните поземлени имоти, както са описани в Решение № 04900/28.04.1995 год. на ПК гр. Б.С..

Защитавайки се против така предявения иск по чл.124,ал.1 от ГПК, ответницата ИВ. Д. М. – физическо лице противопоставила възражение за придобиване на процесните ниви по давност, основано на разпоредбата на чл.79, ал.1 от ЗС и присъединено владение по чл.82 от ЗС.

Това възражение настоящият съд намира за основателно по следните съображения:

Нормата на чл.79 ЗС регламентира фактическия състав на придобивната давност при недобросъвестно и добросъвестно владение, включващ като елементи изтичането на определен в закона период от време и владение по смисъла на чл.68, ал.1 ЗС в хипотезата на чл.79, ал.1 ЗС и допълнително добросъвестност и юридическо основание в хипотезата на чл.79, ал.2 ЗС. Владението е едновременно проявление на субективен и обективен елемент. Обективният елемент се изразява в упражняване на фактическата власт върху вещта и включва фактически действия, които недвусмислено манифестират власт върху имота по съдържание като на собственик./ППВС № 6 от 1974/. Субективният елемент на владението – намерението за своене е трудно доказуемо, защото е психическо състояние, поради което законодателят установява законова оборима презумпция в чл. 69 ЗС.

Следва да бъде установено, че се упражнява непрекъснато, трайно, явно и необезпокоявано фактическа власт върху вещта.

Съгласно тълкувателно решение № 1/2012 г. по т. д. № 1/2012 г. на ОСГК на ВКС, когато съсобственикът е започнал да владее своята идеална част, но да държи вещта като обща, то той е държател на идеалните части, като е възможно този от съсобствениците, който упражнява фактическа власт върху чуждите идеални части, да превърне с едностранни действия държането им във владение. При позоваване на придобивна давност за чуждата идеална част, той трябва да докаже, че е извършил действия, с които е обективизирал спрямо останалите съсобственици намерението си да владее техните идеални части за себе си. Съдебната практика приема, че манифестирането на претенциите за изключителна собственост трябва да води до предприемане на действия, които да отричат правата на другите наследници./решение №108/30.12.2020 по гр.дело № 4611/2019 ВКС, Второ г.о. /.

Настоящият съдебен състав намира, че в разглеждания случай приживе П.И.М. е придобил процесните поземлени имоти по давност, тъй като е доказано със свидетелски

показания на св.В. И.а Ц., М.Б.С. и С.Т.Т. , че е започнал да държи чуждите части за себе си с намерението да ги свои и придобие. Установено по делото е, че от 28.04.1995г. (възстановяването на зем.земи с Решение № 04900/28.04.1995 год. на ПК-Б.С.) до 22.12.2011г. (снабдяването му с Нотариален акт № 97, том 5, рег.№ 5455,н.дело № 798/22.12.2011 г. по описа на Нотариус А.К. вписан в Служба по вписванията гр.Б.С. вх.рег. № 6344/22.12.2011 г., акт № 13, том 12, дело № 2085/2011 г.) и след това до смъртта си през 17.03.2017г. той е отдавал под аренда всички зем.имоти, сключвайки договорите за това не като наследник, а като собственик, съответно е получавал изцяло за себе си арендното плащане /рента/. От гласните доказателства събрани в хода на настоящият исков процес се установи още, че приживе П. Ив.М. е заплашвал и гонил ищите от с.Т., със съдействието на Кмета на селото и на полицията, като е демонстрирал собственичество по отношение на зем.земи, не е давал от рентата на никой от наследниците, а я получавал само той. За посочения период той извършвал фактически действия по отблъскване владението на ищите-да ги гони от имотите, да не ги допуска до тях и пр. Освен това по начина, по който самостоятелно сключвал договорите за аренда, той демонстрирал, че извършва това като със свои собствени имоти. /Решение № 63/07.03.2019г. по в.гр.д.№ 700/2018г. по описа на ОС-В./.

С предявяване на ревандикационния иск по чл.108 от ЗС по гр.д.№ 12226/2016г. по описа на РС-Б.Слатина, прекратено поради оттегляне на исковата молба от ищите, те са признали факта, че П.М. владее имотите, но не може да се приеме, че давността е прекъсната, тъй като няма влязъл в сила съдебен акт по същество установяващ СПН. Не прекъсва и може да се присъедини и срока, текъл в хода на процеса. Едва при уважаване на иска за собственост, започва да тече нова давност, като до тогава ответникът оставя владелец.

Събраните по делото доказателства безпротиворечиво сочат, че ищите завели делото по чл.108 от ЗС относно процесните поземлени имоти едва през 2016г., към който момент П.М. вече е бил снабден с нотариален акт и е упражнявал собствено владение в продължение на повече от 10 години.

За установен съдът приема и субективния елемент на владението-съзнанието, че имотът се владее и управлява като свой. По делото са събрани доказателства, че П.М. е установил владението си върху имотите след възстановяването им от ПК-Б.Слатина през 1995г. до снабдяването му с констативен Нотариален акт за собственост по наследство и давностно владение № 97, том 5, рег.№ 5455,н.дело № 798/22.12.2011 г. по описа на Нотариус А.К. вписан в Служба по вписванията гр.Б.С. вх.рег.№ 6344/22.12.2011 г., акт № 13, том 12, дело № 2085/2011 г. От друга страна обаче неговите действия безспорно са били насочени към придобиването на изключителна собственост върху имотите, тъй като не е допускал ищите до имотите, използвал сила и заплахи със съдействието на длъжностни лица и институции, отдавал имотите под аренда и единствено той получавал рентата, без да я поделя с останалите наследници/ищите по делото/. След неговата смърт, наследниците му и настоящи ответници в процеса предприемат действия по съдебна делба на имотите в гр.д.

№ 1906/2017г. по описа на БСлРС и ги поделят на основание чл.353 от ГПК.

Решението на съда се ползва със СПН и е задължително за съда, който го е постановил, и за всички съдилища, учреждения и общини в Република България, както и не може да бъде оспорвано от страната като постановено по привиден процес, изводимо от разпоредбата на чл.297 и чл.299 от ГПК.

Анализът на доказателствата води до извода, че макар П.М. да е знаел, че процесните имоти са били възстановени като наследствени в съсобственост, той е променил намерението, с което държал имотите и е установил владение върху тях като свои собствени, целейки да ги придобие. Следователно, доказани са както намерението да владее имотите като свои, така и действията, чрез които осъществил това намерение-отдаването на имотите под аренда, като единствен собственик, получаването на рентата от тях, снабдяването с нотариален акт, както и отблъскването владението на останалите наследници от тях и недопускането им до имотите.

С оглед изложените съображения съдът намира, че ответниците са доказали съществуването на признатото с констативния нотариален акт Нотариален акт № 97, том 5, рег.№ 5455, н.дело № 798/22.12.2011 г. по описа на Нотариус А.К. вписан в Служба по вписванията гр.Б.С. вх.рег.№ 6344/22.12.2011 г., акт № 13, том 12, дело № 2085/2011 г. право на собственост върху процесните имоти, поради което са налице основанията за отхвърляне на предявения установителен иск.

Следва да се посочи, че отмяната или изменението на издадения нотариален акт по реда на чл.537, ал.2 от ГПК не е предмет на самостоятелен иск, а е последица от уважаването на предявения иск за права.

При отхвърляне на иска за собственост по чл.124, ал.1 от ГПК следва да се отхвърли и иска по чл.537, ал.2 от ГПК.

Ишците претендират разноски в общ размер от 1176,75 лв., съгласно приложеният списък по чл.80 от ГПК./л.120 от делото/.

Ответницата И.Д. претендира разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 600,00 лв., съгласно приложеният списък с разноски по чл.80 от ГПК.

В ход на устните състезания в с.з. на 17.05.2022г. процесуалният представител на ишците е направил възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение за процесуално представителство от пълномощника на ответницата на основание чл.78, ал.5 от ГПК.

Съгласно представения договор за правна защита от 29.03.2022г., договореното и заплатено в брой адвокатско възнаграждение на пълномощника на ответницата е в размер на 600,00 лв./л.107 от делото/.

Съдът, като взе предвид, действителната фактическа и правна сложност на делото, както и че са събрани писмени и гласни доказателства в две съдебни заседания, приема че не са налице предпоставките за редукия на платеното му адвокатско възнаграждение, на

основание чл.78, ал.5 от ГПК, като да бъде присъдено такова в предвидения минимален размер.

Съгласно правилата на чл.7,ал.2,т.3 от Наредба №1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения,минималното възнаграждение по дела с определен интерес от 5000,00 лв. до 10000,00 лв. е в размер на 580,00 лв. + 5% за горницата над 5000,00 лв. В случая размера на цената на иска е данъчната оценка на имотите, която е в общ размер на 10 850,00 лв./л.35 от делото/, съгласно разпоредбата на чл.69, ал.1,т.2 от ГПК. Тъй като иска е предявен за установяване собственост на $\frac{1}{2}$ ид.ч. на процесните недвижими имоти, то цената на иска е 5425,00 лв.($\frac{1}{2}$ ид.ч. от 10850,00 лв.). Следователно адвокатският хонорар при цена на иска от 5425 лв. възлиза на 601,25 лв. По изложените съображения, съдът приема, че в процесния случай не следва да бъде присъден по-нисък размер на разноските за платено адвокатско възнаграждение от ответника, тъй като не са налице предпоставките на разпоредбата на чл.78, ал. 5 от ГПК.

С оглед изхода на делото и на основание чл.78, ал.3 ГПК ищците следва да заплатят на ответницата И.М. направените по делото разноски в размер на 600,00 лв. адвокатско възнаграждение, съгласно приложения списък по чл.80 ГПК.

При този изход на делото на ищците не следва да им се присъждат разноски.

Воден от гореизложените съображения и на основание чл.124,ал.1 от ГПК и чл.537,ал.2 от ГПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от СТ. Ж. СТ. с ЕГН ***** от гр.Б., обл.Б., ул.“Св.Св.Кирил и Методий“ № 39 и ИЛ. Ж. П. с ЕГН ***** от гр.С., ж.к.“Овча купел“ № 2, бл.6, вх.Б, ет.3б, чрез пълномощника им адв. М.М. от ВрАК със служебен адрес за призоваване и съобщения гр.Б.С., ул.“Д. Благоев“ № 82, **против** ИВ. Д. М. ЕГН ***** от гр.В., ж.к.“Дъбника“ № 1, вх.А, ет.5, ап.14 и В. Д. ИВ. с ЕГН ***** от гр.С., ж.к.“Христо Смирненски“ № 10А, ет.13, ап.62, **положителен установителен иск с правно основание чл.124,ал.1 от ГПК** за признаване за установено, че ищците са собственици на $\frac{1}{2}$ идеална част от описаните в искова молба земеделски имоти, придобити по наследство от техният дядо П.Д.Б., б.ж. на с.Т., обл.В. починал на 10.12.1953г., както следва: 1/ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор 72521.57.1, с трайно предназначение на територията-земеделска, с начин на трайно ползване-нива с площ **20001 кв.м.**, категория на земята при неполивни условия-3 в местността „МИТИНСКОТО“, с граници: поземлени имоти с идентификатори 72521.57.2, 72521.57.3 и 72521.57.197.

2/ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор 72521.33.8, представляващ **НИВА** с площ **27659 кв.м.** в местността „Криволя“, който имот е образуван и представлява част имот с идентификатор 72521.33.2 целият с площ **37802 кв.м.** по одобрената със Заповед № РД-18-904/03.04.2018г. на Изпълнителният директор на АГКК кадастралната карта и кадастралните регистри за неурбанизираната територия в землището на с.Т., община Б.С., област В., при граници: имоти с идентификатори: 72521.33.1, 72521.33.9 и 72521.33.369.

3/ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор 72521.22.10, представляващ **НИВА** с площ **12150 кв.м.** в местността „Комаревски път“, който имот е образуван и представлява част имот с идентификатор 72521.22.2 целият с площ **16200 кв.м.** по одобрената със Заповед №

РД-18-904/03.04.2018г. на Изпълнителният директор на АГКК кадастралната карта и кадастралните регистри за неурбанизираната територия в землището на с.Т., община Б.С., област В., при граници: имоти с идентификатори: 72521.316.2, 72521.316.3, 72521.319.59, 72521.22.59, 72521.22.11 и 72521.316.1.

4/ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор 72521.57.27, с трайно предназначение на територията-зеделска, с начин на трайно ползване-нива с площ **5 000 кв.м.**, категория на земята при неполивни условия-3 в местността „МИТИНСКОТО”, с граници: поземлени имоти с идентификатори 72521.57.197, 72521.63.203, 72521.63.3, 72521.63.202 и 72521.57.29.

5/ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор 72521.33.9, представляващ **НИВА** с площ **10143 кв.м.** в местността „Криволя”, който имот е образуван и представлява част имот с идентификатор 72521.33.2 целият с площ **37802 кв.м.** по одобрената със Заповед № РД-18-904/03.04.2018г. на Изпълнителният директор на АГКК кадастралната карта и кадастралните регистри за неурбанизираната територия в землището на с.Т., община Б.С., област В., при граници: имоти с идентификатори: 72521.33.1, 72521.33.5, 72521.33.6, 72521.33.369 и 72521.33.8.

6/ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор 72521.22.11, представляващ **НИВА** с площ **4050 кв.м.** в местността „Комаревски път”, който имот е образуван и представлява част имот с идентификатор 72521.22.2 целият с площ **16200 кв.м.** по одобрената със Заповед № РД-18-904/03.04.2018г. на Изпълнителният директор на АГКК кадастралната карта и кадастралните регистри за неурбанизираната територия в землището на с.Т., община Б.С., област В., при граници: имоти с идентификатори: 72521.316.1, 72521.22.10, 72521.22.59, 72521.22.3 и 72521.22.4, и за **ОТМЯНА НА НОТАРИАЛЕН АКТ** за собственост върху поземлени имоти придобити по наследство и давностно владение № 97, том 5, рег.№ 5455, н.дело № 798/22.12.2011 г. по описа на Нотариус А.К. вписан в Служба по вписванията гр.Б.С. вх.рег.№ 6344/22.12.2011 г., акт № 13, том 12, дело № 2085/2011 г., с който П.И.М. е признат за собственик на процесните поземлени имоти в частта му, с която е обективизирано това право с носител П.И.М. починал на 17.03.2017г.-наследодател на двамата ответници, както и направените пред настоящата инстанция съдебно-деловодни разноси, **както НЕОСНОВАТЕЛЕН И НЕДОКАЗАН.**

ОСЪЖДА СТ. Ж. СТ. с ЕГН ***** от гр.Б., обл.Б., ул.“Св.Св.Кирил и Методий“ № 39 и ИЛ. Ж. П. с ЕГН ***** от гр.С., ж.к.“Овча купел“ № 2, бл.6, вх.Б, ет.3б, чрез пълномощника им адв. М.М. от ВрАК със служебен адрес за призоваване и съобщения гр.Б.С., ул.“Д. Благоев“ № 82, **ДА ЗАПЛАТЯТ** на основание на чл.78,ал.3 от ГПК на ИВ. Д. М. ЕГН ***** от гр.В., ж.к.“Дъбника“ № 1, вх.А, ет.5, ап.14 направените разноси по делото в размер на **600,00 лв.** адвокатско възнаграждение пред настоящата съдебна инстанция.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок пред ВрОС от уведомяването на страните по делото, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Б.С.: _____